

Τα Εγκώμια του Αγίου Λαζάρου έψαλλαν στον Καθεδρικό Ναό Λάρνακας - Η πόλη της Κύπρου και η σύνδεσή της με τον «τεταρταίο» φίλο του Χριστού

[Εκκλησία της Κύπρου](#) / [Ι.Μ. Κιτίου](#)

Η “Βαγιανή” εβδομάδα η οποία διάγουμε, αυτή η οποία δηλαδή κορυφώνεται την Κυριακή των Βαίων, είναι η τελευταία της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής η οποία μας προετοιμάζει για τα μεγάλα γεγονότα της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας, το Θείο Πάθος και την εκ νεκρών Ανάσταση του Κυρίου Ιησού Χριστού. Μια εβδομάδα νωρίτερα την πρόγευση της Ανάστασης του Χριστού έρχεται να μας μεταφέρει η τετραήμερη [Ανάσταση του Λαζάρου](#), την οποία θα εορτάσουμε

το προσεχές Σάββατο, το Σάββατο του Λαζάρου όπως το ονομάζει ο λαός μας.

Η πόλη η οποία είναι ταυτισμένη με τον Άγιο Λάζαρο είναι η [Λάρνακα](#) όπου οι εόρτιες λατρευτικές εκδηλώσεις προς τιμήν του Πολιούχου και Προστάτη της πόλης ξεκίνησαν εχθές, Τρίτη 23 Απριλίου. Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Νεκτάριος χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Εγκωμίων του Αγίου Λαζάρου στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Λαζάρου στη Λάρνακα.

Η Λάρνακα αποτελεί την άμεση ιστορική συνέχεια του αρχαίου Κιτίου, μιας από τις ελάχιστες πόλεις στον κόσμο, που, η ίδρυσή τους ανάγεται στα πανάρχαια χρόνια του πρώτου βιβλίου της Αγίας Γραφής. Συγκεκριμένα, στο βιβλίο της Γένεσης γίνεται λόγος για τον ιδρυτή της πόλης, τον Κιττείμ, γιο του Ιαυάν (ή Ιωύαν, κατά τη μετάφραση των Εβδομήκοντα) δηλαδή του Ίωνα, γενάρχη των Ιώνων = Ελλήνων, ο οποίος ήταν γιος του Ιάφεθ και εγγονός του Νώε (3η χιλιετηρίδα π. Χ.). Το Κίτιο υπήρξε από τα πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού έδρα Επισκόπου. **Πρώτος, κατά την παράδοση, Επίσκοπος Κιτίου ήταν ο Άγιος Λάζαρος**, ο οποίος, κυνηγημένος από τους Ιουδαίους, κατέφυγε εκεί όπου έζησε τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του.

Ο Μητροπολίτης Κιτίου στην εκπομπή “Σημεία και άνθρωποι” για τον Άγιο Λάζαρο

Για τον τη σχέση του Αγίου Λαζάρου με την πόλη της Λάρνακας καθώς και για τον ιστορικό ναό όπου φυλάσσονται τα ιερά λείψανα του Αγίου είχε μιλήσει ο Μητροπολίτης Κιτίου κ. Νεκτάριος στην εκπομπή **“Σημεία και άνθρωποι”** και στη δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη.

Πατήστε στην εικόνα για να μεταβείτε στο περιεχόμενο:

Λάζαρος, ο φίλος του Χριστού

Ο Λάζαρος ήταν φίλος του Χριστού και ο μόνος, εκτός του κύκλου των δώδεκα μαθητών, που έλαβε ευθέως από τον ίδιο τον Διδάσκαλο, τον λίαν τιμητικό αυτό χαρακτηρισμό, τουτέστιν «φίλος». Ήταν δε αδελφός της Μάρθας και της Μαρίας, όπου την οικία των τριών αυτών αδελφών είχε επισκεφθεί πολλές φορές ο Χριστός και είχε παρευρεθεί μετ' αυτών στη κοινή τράπεζα. Ήταν ο Λάζαρος, εκείνος, τον οποίο ο Χριστός ανέστησε εκ νεκρών και η ανάστασή του αυτή εξιστορείται με ακριβείς λεπτομέρειες στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο και μόνον σ' αυτό.

Όπως σημειώνει σε άρθρο του για τον Άγιο Λάζαρο ο Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος, αξίζει, ευθύς εξ αρχής, ν' αναφέρουμε τις λεπτομερείς αυτές περιγραφές, τις οποίες ευρίσκουμε στο 11ο κεφάλαιο του κατά Ιωάννου Ευαγγελίου, προς αντίκρουσιν και κάποιων ορθολογιστικών αντιλήψεων. Πρώτον, στο Ευαγγέλιο αναγράφεται συγκεκριμένος τόπος, ήτοι η Βηθανία, κωμόπολη που απέχει μόλις τρία χιλιόμετρα από τα Ιεροσόλυμα επί της ανατολικής κλιτύος του όρους των Ελαιών. Δεύτερον, ο Λάζαρος, νεκρός παρέμεινε τέσσερεις ημέρες, «τεταρταίος» αποκαλείται και βέβαια ενταφιασμένος στο μνημείο κατά τα Ιουδαϊκά ήθη. Τρίτον, είναι γεγονός ότι στις δύο αδελφές του κυριαρχούσε φόβος ότι υφίσταται έντονη δυσσομία, έπειτα από την προ τεσσάρων ημερών ταφή. Τέταρτον, υπάρχει στην ευαγγελική περικοπή λεπτομερέστατη περιγραφή του μνημείου και της σορού του νεκρού, ήτοι: εντάφια σπάργανά της κατά το έθος ενταφιασμού των Ιουδαίων. Πέμπτον, έχουμε το γεγονός της εντόνου αντιδράσεως των εχθρών του Χριστού, των Σαδδουκαίων που αρνιόντουσαν εν γένει την ανάσταση του ανθρώπου. Έκτον, ιστορείται ακόμη, η σφοδροτάτη επιθυμία των παραπάνω εχθρών και των Φαρισαίων να θανατώσουν τον Χριστό, αλλά και τον Λάζαρο και έβδομον, αβάσιμη τυγχάνει και η άποψη, ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση της αναστάσεως του Λαζάρου, έχουμε ένα φαινόμενο εγέρσεως από κάποιο εικονικό θάνατο, άποψη, η οποία παραμένει αστήρικτη, αφού έχουμε

ενώπιόν μας τετραήμερο νεκρό.

Η ζωή μετά την Ανάσταση

Η ιστορία, μας παρουσιάζει στη συνέχεια την όλη ζωή του Λαζάρου, μετά την εκ νεκρών ανάστασίν του από τον Χριστό, κατά την οποία, ο Λάζαρος ανεχώρησε από την Παλαιστίνη αποφεύγοντας την έχθρα των αρχιερέων, γραμματέων και φαρισαίων, που ζητούσαν να τον θανατώσουν και μετέβη στην Κύπρο. Εκεί εγκαταστάθηκε στην πόλη Κίτιο (σήμερα ονομάζεται Λάρνακα). Αργότερα τον συναντούν οι Απόστολοι Παύλος και Βαρνάβας και τον χειροτονούν Επίσκοπο Κιτίου. Έζησε μετά την εκ νεκρών ανάστασίν του τριάκοντα έτη και απέθανε το δεύτερον εκεί στο Κίτιο. Μάλιστα, η όλη επισκοπική του παραμονή και διακονία στη Λάρνακα έχει συνδεθεί με πολλές παραδόσεις. Το λείψανό του τοποθετήθηκε εντός μαρμαρίνης σαρκοφάγου επί της οποίας χαραχθηκε η επιγραφή «Λάζαρος ο τετραήμερος και φίλος Χριστού». Αργότερα, επί του τάφου του κτίστηκε αρχικά μικρός ναός, ο οποίος επί αυτοκράτορος Λέοντος ΣΤ' του Σοφού διηυρύνθη σε μεγάλο ωραιότατο βυζαντινό ναό. Κατά δε, το 890 μ.Χ., ο αυτοκράτωρ (ο Λέων ο ΣΤ') μετέφερε το λείψανον στην Κων/λη.

Την μεταφορά αυτή του ιερού λειψάνου από το Κίτιο στην Κων/λη έχει με δύο λόγους του εγκωμιάσει ο λόγιος Επίσκοπος Καισαρίας Αρέθας εκ Πατρών, ο και

μαθητής του Μ. Φωτίου. Οι λόγοι του είναι «Επιβατήριος επί τοις τιμίσις λειψάνοις Λαζάρου, α Λέων ο φιλόχριστος βασιλεύς εκ Κύπρου μετήνεγκεν» (ανέκδ. εν κωδ. Μαρκ. 524 φ. 122) και «Του αυτού, έκφρασις πομπής ιεράς, ην Λέων ευσεβής βασιλεύς επί τοις τιμίσις λειψάνοις πεποίηται του Χριστού φίλου, ότι πρώτως αυτά εκ Κύπρου μετήνεγκεν» (αυτόθι φ. 123). **Τα κατοπινά χρόνια, κυρίως τον 18ο αιώνα, έγιναν αξιόλογες επισκευές στον εν λόγω ιερό ναό, όπου υπάρχει και ένα θαυμασίας τέχνης εικονοστάσιο και άλλα συμπληρωματικά κτίρια για ν' αποτελεί σήμερα το σημαντικότερο μνημείο και ιερό προσκύνημα της πόλεως Λάρνακας.**

Ο ιστορικός ναός του Αγίου στη Λάρνακα

Ο ναός του αγίου στη Λάρνακα ήταν από πολύ παλιά γνωστός στο χριστιανικό κόσμο και αποτελούσε, μέχρι και τα πρώτα χρόνια του 20ου αιώνα, απαραίτητο συμπλήρωμα στο προσκύνημα των Αγίων Τόπων. Εκτός αυτού πολλές θεραπείες και άλλα θαύματα επιτελούνταν εδώ με τη χάρη του, όπως μας πληροφορεί στις εντυπώσεις του παλιός ξένος περιηγητής, ο Pietro Della Valle, Ρωμαίος ευγενής,

που επισκέφθηκε τη Λάρνακα και το ναό στα 1614 και 1626: όπως αναφέρει, στις επιφυλάξεις του για το αν πρόκειται πράγματι για τον Λάζαρο το φίλο του Χριστού, του δόθηκε η απάντηση ότι “η αλήθεια αυτή αποδεικνύεται από τα θαύματα που ο άγιος επιτελεί στο ναό καθημερινά, θεραπείες κ.ά.”. Θα πρέπει λοιπόν να αποτελούσε μεγάλο προσκύνημα, όχι μόνο για ντόπιους μα και για ξένους προσκυνητές.

Η σημασία του σαν ιερό προσκύνημα επαυξήθηκε σήμερα, μετά την ανεύρεση, στις 23 Νοεμβρίου 1972 (κατά τη διάρκεια εργασιών ανακαίνισης του ναού), μέρους των λειψάνων του αγίου βαθιά κάτω από την αγία Τράπεζα, μέσα σε μαρμάρινη λάρνακα.

